

Formanden: Forslaget er taget tilbage af den 3die Landstingsmand for 3die Kreds; men det er tillige stillet af den 1ste Landstingsmand for 10de Kreds (Sessen).

Sessen: Jeg fraslæber ogsaa Forslaget.

Formanden: Endringsforslaget til § 8 af den 3die Landstingsmand for 3die Kreds og den 1ste Landstingsmand for 10de Kreds er saaledes taget tilbage. Jeg skal spørge, om Nogen optager det. (Ophold). Da Ingen optager det, er det bortfaldet.

Krieger: Naar man har havt en noget længere Forhandling om et Punkt, saa er det et meget naturligt Ønske, at man ogsaa faaer en Afgjørelse af det, om ikke en ganske endelig Afgjørelse, saa dog en saadan, hvorved man kommer et Skridt længere frem, og derfor haaber jeg, at vi ogsaa med den høitagtede Indenrigsministers Minde ville kunne blive enige om at antage det Forslag, som er stillet af det 10de kongevalgte Medlem (Ulsing), hvorefter den sidste Passus i § 6 skal udgaae. Naar jeg forventer, at vi ogsaa kunne vinde den æreede Indenrigsministers Samstemning dertil, saa er det under en dobbelt Forudsætning, hvoraf den ene er den, at det nu vel turde være almindelig erkendt, at den Sætning, som her er opført i Slutningen af § 6, ikke er heldig. Den første Deel af den er ikke heldig, forsaavidt den ligesom giver en Ret, der ikke behøver at gives, og den anden Deel er ikke heldig, fordi den giver det Udseende af, at der er givet en Værggælle, som dog i Virkeligheden er et Skin, idet at den sande Værggælle maa søges andre Steder. Jeg vil dermed ikke sige, at man jo gjerne kunde tænke sig en Bestemmelse tilføjet for Sikkerheds Skyld, efterat det, der nu staaer der, var gaaet ud, og en saadan kunde da foreslaaes tilføjet til 3die Behandling; men denne maatte da efter min Formening indskrænke sig til at udtale, at i de Tilfælde, hvor Nogen havde en

paa privatretlig Afkomst grundet Paastand om Færbfælsret, skulde denne gjøres gjældenbe inden en vis kort Frist, hvorimod den ikke maatte omfatte enhver formeentlig Færbfælsret overhovedet, der ikke var grundet paa nogen særlig Afkomst; thi Domstolene ere i Almindelighed aldeles uskikede til at yde Hjælp til en saadan Færbfælsret, som ikke grunder sig paa bestemt privatretlig Afkomst. Den Bestyttelse, som der iøvrigt kan være Spørgsmaal om, skal ikke søges hos Domstolene, men maa søges ad administrativt Veie. Nu er der allerede i Lovudkastets § 14 givet Indenrigsministeren en Ret, som ogsaa her maa komme til Anvendelse, til at afgjøre alle Klager over communale Myndigheder; men jeg skal dermed slet ikke have sagt, at det jo kan være hensigtsmæssigt, at der gjøres et Tillæg til § 6 i den Retning, som af den høitærede Minister er bleven betegnet, og han vil da vistnok være særdeles vel stillet til i saa Henseende at gjøre Forslag. Jeg troer imidlertid, at det er ønskeligt allerede ved denne Behandling at faae det afgjort, at det sidste Stykke af § 6 skal udgaae; thi saa er der desto større Opfordring til at komme ind paa, hvad der virkelig her er Spørgsmaal om, nemlig om, hvorvidt der behøves nærmere Bestemmelser med Hensyn til den administrative Bestyttelse, og derimod ikke om en Henvisning til en illusorisk Bestyttelse ved Domstolene, som kun vil fremkalde Utilfredshed og bagefter stor Ubillie, fordi Domstolene ikke ere istand til at give den Hjælp, hvormed der her Spørgsmaal. Med de reent privatretlige Krav er det selvfølgelig en anden Sag.

Indenrigsministeren: Det æreede 3die Medlem for 8de Kreds (Brind-Seidelin) gjorde en almindelig Bemærkning, hvis Rigtighed jeg rigtignok ikke paa nogen Maade kan anerkende, en Bemærkning, som iøvrigt ikke er ny, da en lignende er fremkommen fra det æreede Medlem for 10de Kreds (Sessen) i forrige Møde, den nemlig, at denne Lov ikke skulde faste nye Byrder over paa Communerne.